

მხატვარი დავით ქუთათელაძე აძე

მოსავლის დღეობა

ՑՈՐԿՑՈ ԺԱԲԱՑՑՈ

საღლეა ყორე ან ღობე,
ან შუღლი ყოველდღიური?
კოლექტიურად ღაღობენ,
ეს აპურიათ მზიური!

ନୀତି ପ୍ରକାଶ ମୁଦ୍ରଣ କ୍ଷାତ୍ରସ୍ଥ,
ଏହି ମନ୍ଦିରାଳ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାଲ୍ୟଦ୍ଵାରା
ବ୍ୟାଙ୍ଗାବାନ ଓ ବ୍ୟାଲ୍ୟାଲ୍ୟାଲ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ରର
ବ୍ୟୋମକ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟାଲ୍ୟାଲ୍ୟାଲ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ରର!

შენიშვნები საღოვნების
სოციოლიტოგიაზე

ପ୍ରକାଶନ ବାତଳିଙ୍ଗରେ

ხელოვნების ფილოსოფია, ანუ ოფილ გოტიეს მეთაურობით ქაროვნობულ ფრინვები შემდეგ უწოდებდა თეორიას ხელოვნება ხელოვნების სიკიოლოგია ანალოვნებისათვის, გოტიე ამბობდა, ან მეცნიერება არ არას. მაგრამ რომ პოეზია არა მარტო არ მტსაუკუნეების მანძილზე იგი მეცნიერებებს არაფერს, არამედ არც მორული მხოლოდ მოჩვენებით, იყო, გვითხრობსო. მისთვის მთელი პოერადგან განიხილავდა ხელოვნების ზია იყო მხოლოდ მუსიკა და რიტ-დიალექტიებს არა ისტორიულ ას-მი. 1848 წლის შემდეგ ზოგიერთი ცეკვაში, არამედ ზეისტორიულად ფრანგი მწერალიც, როგორიცაა მაგ. მარქისი სიტყვით რომ გვეკვათ, ის არ გრძნობდა საჭიროდ ელაპარაკა XVII, XVIII და XIX საუკუნეებზე, იმიტომ რომ მისი ისტორია მიმდინარეობდა წარმოდგენის ჰაეროვან მაღლობზე და იკარგებოდა შორის საზღვრის იქით. ეს იყო იდეალისტური მუსიკა და არა ისტორია. ამაზომაც დღეს პირველ რიგში საჭიროა მხილება იმ ცოდვების, რომელიც ხელოვნების ძველ თეორეტიკოსებს მოუნანებლად შემცირდა, ბრილიანტობით და, ბრილიანტები, „საწარულომოქმედი“ კომფორტი, ხავერდები და ხელოვნურად დახუჭუჭებული თმები. მისმა მამამ, ცნობილმა ორიალისტმა, მოაწყირ საფრანგეთის დიდი რევოლუციის დროს თავადებისა და სასულიერო პირების გაქცევა გლასერის ციხე-დან; ასეთ ოჯახურ ატმოსფერაში ის ალიზარდა როგორც ნამდვილი დენდი და მისი შემოქმედებაც დენდიზმის სახარებაა. „მე არ შემიღები, ამბობდა გოტიე-წარმოვიდგინო ლამაზი ქალი გარეშე ეკიპაჟისა, ცხენებისა, ლაქიების და, ერთი სიტყვით, გარეშე ყოველივე იმისა, რაც დღეში ასიათასობით ხარჯებს მოითხოვთ“. ერთერთ ლექსი კი ის ამბობს, რომ მას არიაცებს შრომის სურათები, ვენახები მათგანს ჰქონდა არამარ მას მოსწონის

ძველად არა წორად გადაჭრილ
საკითხებიდან პირველ რეზი ჩვენს
წინაშე იტრება საკითხი: მწერლო-
ბისა და პოლიტიკის ურთიერთო-
ბის შესახებ. შეიძლება თუ არა ხე
ცნობადისა არ იზრდებოდეს იმ მი-
წახე, რომელზედაც ამოსულია და
მასზე გავლენას არ ახდენდეს საუ-
კუნის ქარიშხალი? ეს კი ხში-
რად აწვალებდა მოაზროვნე ად-
მინისტრის გონიერად. პლეხანოვა
ამ კომიტეტის შემოიღო პასკები გას-
ვის შედარებითი სიმართლე“. შეძ-
ლებ პლეხანოვი აღნიშნავს, რომ
გოტიეს თაობისათვის, პოზნია იყო
მართოაც თვითმიზანი, რომ ის იყო
„სულიერ ინტერესის მაღლა დაყე-
ნება მატერიალურზე“. ასეთი პასუ-
ხი გასცა პლეხანოვმა აღნიშნულ
საკითხს. მ. ე. შენიეც მართალია
და თ. გოტიერა— გვეყბნება ის.
მაგრამ მას დაავიწყდა, რომ კეშ-
მარიტება მხოლოდ ერთი შეიძლე-
ბა იყოს, ხოლო შეცდომანი ური-
ცხვი.

ლენინი ამბობდა, რომ ადამიანები უნდა დაგაფასოთ არა იმ ბრწყინვი მუნდირის მიხედვით, რომელშიც თვითონ გამოეყვნებ, არა იმ უნდა ემსახურებოდეს „სათნოებას და თავისუფლებას“. მ. ქ. შენიე, დგამდა რა 1789 წ. ტრაგედიას „Charles IX..“ მიისწავლა იქითკენ, რომ საფრანგეთის თეატრს ზთავეგონებინა მოქალაქეთათვის--განმორებოდენ ურწმუნოებას, ზიზღით უარესოთ მჩანქრება, ამონენათ სიურართო

თუ ძარგარიტა – შეძოუმევით, რადგან სულ ერთია, ქალი ქალია. ამავე იდეას გამოსახავს მისი „ვარდის აჩრდილი“, „გაბცევა“, „ლრუბელი“. ლექსი „ლამაზო მოგვიცადე“ არის ნამდვილი ჰიმნი ფულუნებისადმი, განცხრომისადმი, მჟღლებში იგრძნობა მხოლოდ ხავერდი და აბრეშუმი, მარგალიტი და ზურბულეტი. ამავე საკითხზეა ლექსი „ზარკოლლა“.

გოტიე რომ გულგრილად არ

გველობა, გამოერიათ საუკონელი
თავისუფლებისადმი, პატივისცემა
კანონისადმი და ა. შ. შემდეგ წლებ-
ში თეატრი, როგორც საერთოდ
ფრანგული ხელოვნება, განდა უბ-
რალო იარაღი პოლიტიკურ პრო-
პაგანდისათვის... ოცდათიან წლებ-
ში რომანტიკოსების ნაწილი თე-
ლიტ. გაზეთი

მხატვრული ნარკეცის გროვი

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ନମ୍ବର ୦୧୩୬୩ ମୁହଁ

კონკურსის მიზანია: გაამახვილოს ყურადღება მხატვრულ
ნარკევსა და ნოველისადმი, როგორც ლიტერატურის მეტად მა-
სიურ, ფართო მკითხველი მასების დამაინტერესებელ, გაზეთისა-
ოვის აუცილებელ, მაღალ კულტურის დღემდე წაკლებად განვი-
თარებული ლიტერატურული უანრეგისადმი.

კონკრეტული მომავალის განვითარების მიზანი უნდა იყოს მასალა უცველ-
გვარ თემას, მაგრამ მხატვრული ხარისხის მხრივ დაახლოებით
ერთდაიმავე დონეზე მყოფ სხვადასხვა საკონკურსო მასალებს
შორის რედაქციას უფრო სასურველად მიაჩნია თანამედროვე
აქტუალურ თემაზე დაწერილი ნაწარმოები. ზომით მასალა არ
უნდა აღმატებოდეს ჩვენი გაზითის ორი ვერტუალურობის.

კონცურსის ჩატარების შემნივრები მხარე: საკონკურსო მა-
სალები გამოგზავნილ უნდა იქნან რედაქციაში ხელმოუწერლად,
წარწერით „კონკურსისათვის“: მასალას თან უნდა ახლდეს დახუ-
რული კონვერტი ნაწარმოების სათურის, აგორის გარის და მი-
სამართის აღნიშვნით. კონვერტი გაიხსნება მხოლოდ პრემიების
მისჯის შემდეგ. მასალები დაიბეჭდება ხელმოუწერლადვე და და-
ჯილდოვდება მკითხველთა შეფასების მიხედვით. პრემია მიეცემა
იმ ნაწარმოებს, რომელიც მოწონებულ იქნება მკითხველთა უმრავ-
ლესობის მიერ. მკითხველთა წერილების გამოგზავნა სასურველია
უმთავრესად მას შემდეგ, როდესაც გამოქვეყნდება კველა სა-
კონკურსო ნაწარმოები (მკითხველთა შეხედულებებს გაზეო
სისტემატიურად გამოაქვეყნებს). იმ შემთხვევაში თუ წერილების
გარჩევა ვერ მოგვცემს გარკვეულ დასკვნის გამოტანის საშუალე-
ბას ამა თუ იმ მასალის სასარგებლოდ, მაშინ მწერალთა კვ-
შირის ხელმძღვანელობის და რედაქციის მიერ გამოიყოფა სპეცია-
ლური ავტორიტეტული ჟურნალი, რომელიც მკითხველთა წერი-
ლებზე დაყრდნობით გამოიტანს დადგენილებას, ან უკიდურეს
შემთხვევაში მოიწვევს მკითხველთა კონვერტის.

კონკურსის ჯილდოები: საკონკურსოდ დაბეჭდილი მასალებისათვის გადახდილ იქნება ორმაგი პონორარი. კონკურსში გამართებულ დაწესებულებების მიერ გამოიყენება პრემია:

პირველი პრემია ნოველისათვის . . . . . 1.500 ბაზ.

ମିଲାର୍କା ପ୍ରତିଶତ 1,000 ଟଙ୍କା

մասամբ 360մօն . . . . . 500 մաճ.

ဒေတာများ အနေဖြင့် ပေါ်လေ့ရှိသူများ ၁,၂၀၀ မာန.

მეორე პრემია . . . . . 900 გან.

„ლიტ. გაზეთი“-ს რედაქცია

Հընօտ գոլովսողցուա ծյրշյանիուլ ցոյնչոտ յմասեանցրեմուա, եռող პարոնիս, ցեղերալ գրութուս և ցալուց տազու ենթուոտ. Ցույց շուլ ցազրու քարոնիս, հռմել- ոյս ամ ծյրշյանիուլ քարոնիս սաւ մարշմա սրբուա „մեմազու პա- հութու“, „ցանքաւստուրուրու քարոնիու“ անց լութերանցրուլու թարժալո, մասու տոննաթցիս, ծյլցարնչ մռեցրու- շեցոնինմուս և ցանցերոմուս 80- ուց կալցայցիս, մգուդարու, յաբու մողնցրուս յանոնմջցելու. եռող թալուսթյուրու, մռցարապուլու, յիմո ցուրույս տյորուուլու մերկույթա քարոնի տազու լայցուեցիտ, որլաճ- ոմուս թյեսայց, հռմ Յոյենու թիոն- գուլու ածենքուսթյուեցիտ, մօլալու դատա թմոնճառ-ց ոյս „ձիհու- մուս լուգուրանցրուլու ծռքըմուտ լուանցու“.

და მექანი ქალებით, ეს პარიზი, —
ამბობს მარქსი, — ყო მთლიანი სი-
ცრუე. და ჩვენი აზრით ამ სიც-
რუის ერთი გამოხატულება ყო
წმინდა ხელოვნების თეორიაც.
პარიზის კომუნის - დროინდელი
ერთი ლონდონის კონსერვატიული
გაზეთის პარიზელი კორესპონ-
დენტი ოღშერდა, რომ იმ დროს,
როდესაც დაჭრილები პერილაშების
ბითო სიცრუე".

ჩვენ აյ გოტიეს საკითხი უნდა
პრინციპულ საკითხად ვაქციებო;
XVIII ს. საფრანგეთში და
XIX ს. გერმანიაში ფილოსო-
ფიური რევოლუცია წინ უძროდა
პოლიტიკურ გადატრიალებას,
ამბობს ფრიდრიხ ენგელსი.
ხელოვნების დროშაც ამ რევოლუ-
ციის წინ აფრიკალდებოდა ხოლმე და
კალმები აკეთებდენ თავის სამსახ-
ურო მიზანის მიღწევას სამართლებრივ ადგინ-

სსაფლაოს ლოდების მორის ულას ვიღებ ხიტები და უცხებები თვეი
ლევდენ, როცა ექვსიათასი დამ- მოქმედებას. ესნი კულანი. ჰაინე
ფრთხალი მემბოხე სასოწარევე- სიარ იყოს, ერთი გარნიზონის მებრ
თილი მომაკვდავის ბრძლაში ძოლები არიან, ერთი იდეულრი
კატაკომბების ლაბირინტში დახე- იარალით და მეორენი თოფებით.
ტიალობდა, როცა ქუჩებში უბე- იმავე ჰაინეს თქმით, ჯერ იყენე
დური ტყვები მიჰყავდათ, რათა ვოლტერი, რუსო; ჰელვე-
ისინი გუნდ-გუნდად დაეხვრიტათ, ციუსი და მერე გილიოტინა.
აი ამ დროს ზეიმობდა მეძავი პა- ხომ ამბობდა ეკატერინეც,
რიზი, ყავახანები სასეს იყო. აბ- რომ რადიშჩევი უფრო საში-
სენტის მსველებით და ბილიარდის შია, ვიღებ პუგაჩევიო. პოეტი
მოთამაშებით. „მდიდრულ რეს- დროშაა თავის საუკუნის და თუ
ტორანების ცალკე კაბინეტებიდან ხშირად თავის საუკუნის სიკლილ-
მოისმოდა ორგიების ხმაურობა“ — თან ერთად ეს დროშაც არ დაი-
გვიამბობს შემთხვევითი მოწებ. და კეცება ხოლმე, ეს იმას ამტკიცებს
აი ამ მოქეიფეთა რიცხვში იყო რომ მწერალს ისე მძაფრად გამო-
თვითონ თეოფილ გოტი. მრავალ- უთქვამს ადამიანთა ისტორია, რომ

ମେତ୍ୟୁଦ୍‌ବେଳୀ ଏହି କାରାତିରେ ବ୍ୟାପକ ଅନୁଭବ ହେଲାଯାଇଥାଏ ।

წითელი გვარი:

ინოლო მიზიავილი

პოემა

უდაბნოსავით უმეტყველო
უსახო ველი
შეუ დღის ღველუში ჩაბერტყილი
იშმუშნებოდა.
წითელი ქარი, უდეგარი და,
როგორც გველი,
რკინის პოძებზე ფშალასავით
ეგრიხებოდა.

ველზე — ქარი ნა, გარუჯული
გარების მცველი,
ოხრავდა, ქშენდა, ცეცლი პირით
აღმოხდებოდა,
და ქარის მილი, აშვერილი,
ვით კაცის ხელი —
მჭვარტლიან მუშაოთ ძველ ქვეყანას
ეშვერებოდა.

ქარხანა იდგა, როგორც ციხე,
როგორც ტაძარი,
ახალი რწყენის ჯვაროსანი
შიგ ირჯვებოდა.
იქ, თაკარაში, ილვრებოდა
რკინად ნაცარი
და ხიმტკიცთა
კუნით ფოლადს ეჯიბრებოდა.

გადავჭერ ველი. მივადექი
ზღუდეს ქარხნისას,
შეგომეგება ლუმელების
ქვენა, გუგუნი,
ჩაქუჩის ცემა, ცეცლის დენა,
ხმანი ჩრახნილთა,
ჩემს ქვეყანას რომ უანდერა
მძღე საუკუნემ.

შეველ უცრად უიჭვის ბოძზე
გაკულუ გნახე
ერთი ფიცარი, გაყოფილი
წითლად და შავდა.
წითლადზე იყო აღმეცდილი
და ქვერელის სახე,
შავზე მეჩვენა — ბარაბაში,
ცნობილის აფად.

ორად გაყიფილ ამ უცარზე
მაღლა გაკრული,
მისჩერებოდა ორი კაცი
ერთი მეორეს...
თითქოს შორეულ კვიპაროსთა
სიობ დაპიროლა
და ბიბლიური ციდან მოხწყდა
ეგ მეტეორი.

მაგრამ უმალვე გადვისრალე
ზულაპარი ძველი,
ბაგშიბითვე რომ აზროვნებას
აწვ ლოდივით...
აქ იყო მხოლოდ ორი მუშა:
გმირის მცველი
და გვერდით, — ვინაც ვერ იბრძოლა
თავგამადებით.

ვიცნობ ორსავე. განუკრელი,
როგორც ტყებები,
ყველ საქეში, ყველ გზაზე
ერთად მხვდებან...
ეგ იანუსი არასოდეს
არ იღუპება —

მავეობიან, შეკრობიან,
არ მოვდებიან,
გაიღოს დღე და
მათი ლურჯი თვალის უქენი
იხევ წითელ და შავ დაუახე
გამოჩინდებიან.

არც თუ დღე-ლამის მსგავსი იყო
მათი ჩევნება,
არც კროლისა და ბოროტის
ნაკალებს ჰგავდა:
ამ სახების მიმზიდველი,
უცხო შევნება
უცხაბნოშიაც უსათნოს
ჩრდილოებს რგავდა.
მივუხალოდი, შევესიტავი:
— გამაგებინოთ,
რა ხართ, ვინა ხართ, რა ქვეპნის და
კაცის ჯილაგი,

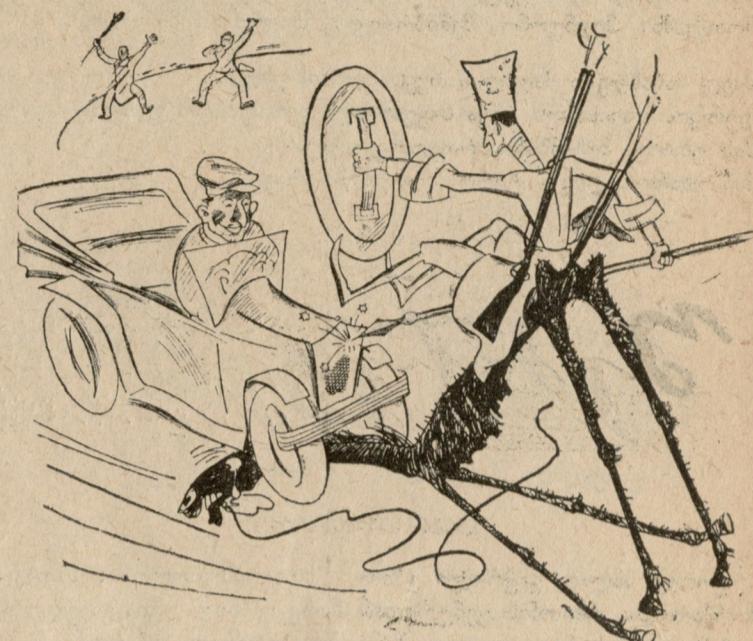
თქვენი ძარდვი რომ ჩამოქნილა
აქ ჩიჩილაკათ,
მარქვით, რა სევდა, რა ნათელი
გულზე გეფინათ!

ერთ ბედ ქვეშა ხართ. არ ყოფილხარ
უმა და ბატონი.
რამ შეგაჯახათ, რამ შეგასხათ
დემონის ფრთხები,
ნუ თუ არ გუცუნით გადაშლილი
ცის კაბადონი
და თქვენი ქვეყნის სივრცეებზე
დაყრილი მობაი.

სიშავემ რად ვერ შეანელა
მახილი წითლის,
წითლამა რათომ ვერ დაშრი
სილრე შავისა...
რამდენი ხანი ხელვანი
ვარსკვლავებს ითვლის
და ეცებს კერლგან: სახეს
თქვენის გამომადებით.

რომ ლხინმა გულის,
ამ კედლებში გამოჭედილის,
ააყვავილის უდაბნოთა
ყვითელი მტვერი,
რომ დასასრულად უზოგველი
თქვენი ჭიდილის —
სასისარულო აფრიალდეს
ამ ბოძზე ფერი.

არც გადმომხედეს...
მაგრამ ხმებმა შეწყვეტილ შრომის,
როცა შეაკრის რკინისა და
კაცის გულები,
ორივემ ერთად გადარეკა
დრობელი წყრომის
და ერთ გზას გაყვა —
წინედ ბოძზე გამოკრულები.

მშენებლობის მტვერს ქალაქში
აღარ ძალის რომ გუმშირო...
ლურჯა ცხენი შევეაზე და
გავემართე სანაღიროთ.

სამი ფეხით მარჯვედ იღგა,
თუმც მეოთხეს მიითრევდა,
მაგრამ ქალაქს განმაშორა,
განმიქარვა ჩემ სევდა...
რომ იჩქითად შევეყარე
გზაში ისევ ქარის წისკილის!
წყლოტ ვაჟაპეტა ვოქვი, თუ ავტო
ვერ წაუვა ვერსით სირცევილი!...

მაგრამ, როცა აფხაზურად
მსურდა ცხენი მომებარა,
და ეცა და მანქანის წინ
კვესით ცრემლი გაღმოლებარა...

ვაჳ, სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?
საღაურსა სად წიაყვან,
საღ მიამტვრევ კოჭის ძირსა?...
კუნქა ბედნიერი
ვენებ მე საკითხს, ფაბულის თუ
ვაჳ სოფელო, რა შიგან ხარ,
რას გვაბრუნებ, რა ზენ გვირსა?

ალექსანდრის ავანტიურულ რო-
მანების. მერიმე, სტენდალი, დიუმა
და მივიღებთ სოციალურ რომანს,
გალრმადე ფრანგული ავან-
დალგან რომანი რკინისა და
კაცის გულები...
მაგრამ ქალაქ განმაშორა,
განმიქარვა ჩემ სევდა...
განმიქარვა შენების მიმდინარე
ტურული და ბიოგრაფიული რო-
მანები. განმიქარვა შენების მიმდინარე
ტურული და ბიოგრაფიული რო-
მანების მიმდინარე არ არის მიმდინარე
ტურული და ბიოგრაფიული რო-
მანების მიმდინარე არ არის მიმდი

გრიგოლ ციცხვაძე

მეგობრებს შორის, ორთაჭალის ბალების ჩრდილში,
ფანტაზის პოეტი მარგალიტებს სევდით დათლილებს.
„მამას ვფიცავა, რუსთაველის შირის აწმილებს!“
მოვრალი თამადა გაიძახის—შესული ლინში.

ჩამავალი მზის მერთალი სხივი მიადგა ვარდებს,
შორიდან უცქერს სასახლის ბანს ტყბილი მეოსანი:
რად უნდა ანას შავი კაბა, კრიალოსანი,
რად დაუბურავთ ოთრი ლაშვი შავ ხილაბანდებს?

„ვად სიცოცხლეო, უკუღმართო!“ ჩანს, რომ გაგვიარეს!
მოთქვემს: „მიჯნურნო, შემიბრალეთ, მოვლეთ ჩემს არეს!..“

ძველ სასახლეში მალალ სარკეს ულიმის ქალი,
ეტროფის თავისთავეს. სხვა სიყვარულს ვერ დასდო ფასი;
მას უხარია მუხამბაზი, როგორც ატლასი,
მას უხარია, როცა ტირის პოეტი მოვროლი.

სირბი კლიფიშვილი

ფორდი ახლად გაჭრილი გზით სოფლის ბოლოში, სადაც მდი-
მიიჩეარდა. რიონის ცენტრიდან ნარე ფონით უნდა გაევლოთ, მან-
დაბამდე, საიდანაც დილით მან- ქანა უეცრიდ შეჩერდა.

ქანა დაიძრა, ალაგ გზა სოფლებ- — რაო, მოდიდა თუ?—თავი
ზე გადიოდა. უმეტესად კი დაუ- გამობყო კახიანია.

სახლებელი ადგილები ხვდებოდა. პასუხის მაგიერ შოფერმა გაიძ-

მარცხნივ და მარჯვნივ დაუსრუ- რო ფეხსაცმელი, შალვარი აიკა-

ლებელი სიმინდის ყანები.

შეუბრალებლად ანჯლევდა ილია წყალი, რომელიც ამ ადგილას

კახიანს. ყოველთვის, როცა ბორ- ჩეულებრივად ისე დაბალი იყო,
ბალი ღრმულში ჩავარდებოდა, ისე რომ ბავშებიც უშიშრად გადი-

აახტუნებდა და დაახახებდა, რომ ოდენ, ახლა ატლაბებულ ზეირ-

გაჩენის სათა აწყევლინებდა.

— მომექა ამ დასაჭვევმა!—ილ- ფრთხილად მიაღწია მდინარის შუა

რინგბოდა ილია—გზაა ვითომ... ადგილს, შეჩერდა წუთით, მოი-

დაჟყარეს ეწერჩე ლოდები და ხედა გარშემო და გამობრუნდა.

მოისვენეს... გზატკეცილი გავიყ- ილიამ სახეზე დაეჭვება შეატყო.

ვანერთო! ვის ვატყუებო? ჩენ თავს ვატყუებო!

— ვერ გავალო? — რა ვიკი... ვცალო!

— რა ვიკი... ვცალო!

ეს გზა არაერთხელ გაუვლია მანქანა შეირხა, ქშენით შეიტრა

ილიას ამ ფორდით. მშრალ და მდინარეში, მაგრამ იმ ადგილას,

მზიან დღეს სასიამოც იყო აქეთ საიდანაც შოფერი დაბრუნდა,

მგზავრობა. უმეტესად იმ ადგი- უეცრიდ შეჩერდა. შეწყდა მა-

ლებში, სადაც სოფელი იყო გა-

ტორის ხმაც. ისმოდა მხოლოდ შენებული. თვალს ახარებდა ვაზლორთულ წყალის

ხები, დაჩრდილული მწვანე ეზო-

ები. მანქანის ხმაურის გაგონება— ესეც შენი მგზავრობა!—ბრა-

ზე ლობებზე ჩიტებივით შესექ- ზობდა ილია.

დებოდენ ცნობისმოყვარე მუცელ- შოფერმა, რომელსაც არც სხვა

ტიტველი ბავშები. სოფლის ძალა- ტიტველი ბავშები. სუვარდა ლაპარაკი, ცალი

ლები, რომელიც ვერაფრით შე- ყბით წაიბურტყენა:

ჩეულენ ავტომობილის გუგუნს, — შენ აქ იყა... ახლავე მოვალ.

ისევ დაიკაპიშა შალვარი, ჩა-

ვიდა მდინარეში და სოფლისკენ წავიდა.

მანქანა და მანქანაში ილია კა-

რინგბიანი კი სასტრაფიდ დაიპარეს.

მაგრამ კუველაზე უფრო წვიმია მანქანაში მარტო დარჩენ.

ახლა ამ ვატარა სიამონებასაც კურდებდა კახიანი. დაბაში

გადაუდებელი საქმე ჰქონდა. რაი-

ონიდან კი სასტრაფიდ დაიპარეს.

მაგრამ კუველაზე უფრო წვიმია მანქანაში მარტო დარჩენ.

ახლა ამ ვატარა სიამონებასაც კურდებდა კახიანი. დაბაში

გადაუდებელი საქმე ჰქონდა. რაი-

ონიდან კი სასტრაფიდ დაიპარეს.

მაგრამ კუველაზე უფრო წვიმია მანქანაში მარტო დარჩენ.

ახლა ამ ვატარა სიამონებასაც კურდებდა კახიანი. დაბაში

გადაუდებელი საქმე ჰქონდა. რაი-

ონიდან კი სასტრაფიდ დაიპარეს.

მაგრამ კუველაზე უფრო წვიმია მანქანაში მარტო დარჩენ.

ახლა ამ ვატარა სიამონებასაც კურდებდა კახიანი. დაბაში

გადაუდებელი საქმე ჰქონდა. რაი-

ონიდან კი სასტრაფიდ დაიპარეს.

მაგრამ კუველაზე უფრო წვიმია მანქანაში მარტო დარჩენ.

ახლა ამ ვატარა სიამონებასაც კურდებდა კახიანი. დაბაში

გადაუდებელი საქმე ჰქონდა. რაი-

ონიდან კი სასტრაფიდ დაიპარეს.

მაგრამ კუველაზე უფრო წვიმია მანქანაში მარტო დარჩენ.

ახლა ამ ვატარა სიამონებასაც კურდებდა კახიანი. დაბაში

გადაუდებელი საქმე ჰქონდა. რაი-

ონიდან კი სასტრაფიდ დაიპარეს.

მაგრამ კუველაზე უფრო წვიმია მანქანაში მარტო დარჩენ.

ახლა ამ ვატარა სიამონებასაც კურდებდა კახიანი. დაბაში

გადაუდებელი საქმე ჰქონდა. რაი-

ონიდან კი სასტრაფიდ დაიპარეს.

კიათურა.

მარტარი დავით ჭუთათელავა

თარგმანი

ლორდ პაიკონ

ზამთრის სალაშო

ა. ბ უ შ კ ი ბ ი 0 6 0

მშვიდობით! თუ კი მხურვალე ლოცვა, ლოცვა სხვათათვის მიაღწევს ღრუბლებს— არ დაბრკოლებს ცის გარემოცვა და ჩემი ლოცვაც ცას დაიუფლებს. ამა არის ცრემლები, ღვერა სულში ბინდონ უამნიდობით. მეტს ამბობს, ცირე ტირილი მოლლა, ეს ორ სიტუაცია: იყავ მშეიდობით! მშემან ბაგნი, ცვალი მშერლობით, ცაფინონი მშემარები და შემარები. გულმი მშეცარებელ იღებალობები. მათ დამშეიდობს აწ ველარვინი. სულში გრძელობათ ისევ ჯანყი ფარული სულში გრძელობათა ჩემი რიდობით. ამა იყო ის სიყვარულიც— იყავ მშეიდობით! იყავ მშეიდობით!

თარგ. ინგლისურიდან

გივი გაჩეჩილაძის

ქარმა გლოვით ცა დაჭირა, თოვლის ბუქით ჰაერს ავებს: სან ღრიალებს მშეცის გვარად, სან კი ტირის ბავშის ხმაზე; სანაც სახლის თავზე მომბა, სახურავზე ჩალას არხეცს, სან, ვით მგზავრი უფლობობით, ჩემუნს ფანჯარას მოაძახეს.

ლარიბული ჩენი ქახი მწუხარებას ვედარ აცდა.

ჩემი ძიძი, ჩემი თხერით რას აკეთებ ფანჯარასთან? ეპრე დალა ქარმა გარგო, თუ ცონებობ სხვა ბინაზე, თუ ჩასოლიმე, ჩემ კარგო, თითისტარის ნანიაზე?

შევსვათ!... ვინ მყავს შენი მსგავსი მეგობარი ბავშობიდან! ჩაგლიათ დარდი—მომე თასი, გაგიხარი, გულმი მინდა; მიმღერე, თუ ჩიტმა როგორ მთების იქეთ დასდო ბინა, როგორ მოხდა—დალობ წყაროსთან რომ მიიჩნია...

ქარმა გლოვით ცა დაჭირა, თოვლის ბუქით ჰაერს ავებს:

სან ღრიალებს მშეცის გვარად, სან კი ტირის ბავშის ხმაზე. შევსვათ... ვინ მყავს შენი მსგავსი მეგობარი ბავშობიდან;

ჩაგლიათ დარდი—მომე თასი, გაგიხარი გულმი მინდა!

თარგმანი—პალლ იაზილის

გამოცემის დაბის 2016 წლის 24 ივნის

ისახავი არაშიმი

ხუ ლან-ჩი

ალ. ჯიგალი

ერთი უცხოელი მწერალი მახ- ამბავს, რომ „არაფერი აღამია- ვილად აღნიშნავდა ურილობაზე, ნური ჩევნოვის უცხი, არ არის“ — მწერალი თუ მართლა სულის ცროსი, შიში, სიხარული, კაფა- ინუნერია, მაშინ ნუ დავივიშებოთ, ხი და სხვა) ჩევნი ჰოეზა რო. რომ უმალესი ფუნქცია ინუნე- უკიდურესობათა შორის ზიგზავ- რისა—გამომგონებლობა, ხელოვ- ბით მიერაოთება, ერთის მხრივ ნება არა დამორჩილება, ხელოვ- ფსიქოლოგიზმა და მეორეს მხრივ ნება დაპყრობა, დაპყრობა გრძნო- სქემატიზმს შორის, იგი თანდათან ბების და ამ გრძნობების გამო- იკვლევს სწორ გზას და დღეს სახვის საშუალებათა. კულტურა უკვე იმდენად საღი და ძლიერია, ყოველთვის სწავლა— განაგრ- რომ სპეციალურ მოსხებით გა- ძობდა იგი— მაგრამ ვისგან სწავ- მოვიდა მწერალთა პირველ საკავ- ლობდები ისინი, ვისგანაც ჩევნ ახლა შირი ყრილობაზე. ჩევნში თავის ღროზე იქნა უკუ- ლევ ტოლსტიოს, მაგრამ ტოლ- გდებული მცდარი აზრი „ლევ- სტიოს არ ქონია წიგნები ტოლ- ლებისა“ რომანის სიკვდილის შე- მხიან. აქვე მხატვარი ზის, ის ხა- სტიოსა, ის, რასაც იგი გვაძლევს სახებ და ნარკვევის წამყვან უა- ტავს ხუ ლან-ჩის. თვალს ვადეენებ მის ფანჯრის მოძრაობას. რამ- თვით უნდა გაეხსნა, თვით უნდა ჩათ გამოცხადებისა მარტვულ ლიტერატურაში. მაგრამ ჯერ კი- დენიმ წუთის შემდეგ ქალალზე გამოისახა პატარა ბავშის ფიზიო- ნომია, რომელმაც თითქოს ეს-ეს არის დედოფალს პირი დაბანა... და ბავშს თვალები ცრუმლებით აუტბორდა. ასეთად მოეჩენებოდა ნებლობა და არა გამოგონება). ეს მიეკუთვნის, მთავრი ადგილი. მეტად რთული ამოცანაა, რადგან მხოლოდ ამ უკანასკნელ ხანში მხოლოდ სწავლა მის არაფერის პოეტი სიმ. ჩიქოვანი გამოთქამ- ნიშნავს, თუ თვითონ მწერალს და აზრს აღწერითი ლექსის პრო- ახალის გამოგონების უნარი არ ზაულობის შესახებ. ეს საკითხი წესწევს, მაგრამ მწერალი არის კიდევ მოითხოვს გარკვევას. აქ პოეტი უსათუოდ საგნის რის და გაბედულად დაიწყო:

იგი აჩანაგებდა რა ძველი მურ- ტყვეობაშია და უგულებელყოფი- შუაზიული პოეზის ნიადაგს, რა- ლია ძირითადი პრობლემები ადამიანთა ურთიერთობისა. ეს არა მარტო საბჭოთა კაშირში, სიზის ყვავილები მეორე უკიდუ- იგივე მექანისტური მსოფლგა- დურებისობისაცნ გადიხარი და ეს გებაა.

იყო „ლეფის“ კონცეპტური გადა- აქ განმეონებლობის ყოველ- განთა მეტაფიზიკური გაღმერთება, გვარი გზები დახულია. ბატონ- ადამიანი. აქ შესანიშნავი ნიადა- დარბაზში მე ისეთმა სიხარულმა- ლერება, ფოტოგრაფია ცრული- გი ნახა სქემატიზმა, რისგანაც სინამდვილისა. ამიტომ სრულიად დახლეული ახლაც არა ვარ, რომ დაივესტარ კულ- დურებით უკიდურესი გადიხარი და ეს გებაა.

იყო „ლეფის“ კონცეპტური გადა- აქ განმეონებლობის ყოველ- განთა მეტაფიზიკური გაღმერთება, გვარი გზები დახულია. ბატონ- ადამიანი. აქ შესანიშნავი ნიადა- დარბაზში მე ისეთმა სიხარულმა- ლერება, ფოტოგრაფია ცრული- დიკიები. მას შემდეგ რაც გადმო- ლებით ეხებოდნ სხვა არარტო- სრული იქნა ლოზნგი მო- ბიც. ეს საკითხი გამომ- გვეცით მიწა და ცოცხალი აღმი- გონებლობისა ძირითადია დიდი თუ როგორ აწამეს ჩინელი რევო- ანი“ და ნათელი ხაზი გაესვა იმ იღების პირზის შექმნის საქმეში.

ხუ ლან-ჩი

ალ. ჯიგალი

უცხოელ მარატების ფერის ამა. მოგონების 1934 წლის სექტემბრის 29-ს. ბაზარი პატივცემულო ამხანავო, ტოროშელიძე! ჩევნი გულთბილად მიღებისა და უკველვე ნახულსათვის თქვენი სახით მადლობას ვუძლვით მთელ ქართველ საზოგადოებრი- ვობას.

გთხოვთ გადასცეთ ჩევნი სალამი ამხ. გიორგი ყურულაშვილს, რომელმაც თავის მხრით დიდი დამარება გაგვიწია, რომ უშუალოდ გავცნობოდით საბჭოთა საქართველოს.

დე, ურყევი იქნეს ინტერნაციონალური კავშირი საბჭოთა სა- ქართველოს მწერლებისა და უცხო ქვეყნების რევოლუციურ მწერლების მორის.

გ. ტოლერი
ტ. პლიგი
ნილა პლივი
ა. შარერი
ლოტეა შარერი
ო. გრაფ
რ. ალბერტ
მ. ლეონიდ
ბ. ლლდენი
ა. ერენშტეინი
ო. ტორეულიკვა
ს. ტრეტიაკოვი.

*Great Toller
Nikolai Plishev
Vladimir Gavrilov
Oskar Ritter von Stoyan
Karl Lauterbach
Georgi Ivanov
Bogdan Oleksandr Brusnitsyn
O. Tsvetanov
Chelyabinsk*

სიკვდილით დასაჯეს ხუთი ახალ- ხობა და წითელი არმია სწავლობს გაზრდა მწერალი, ერთი ამათგანი ამანავი ლიკვეი- სიბჭოთა კროლეტარია- ტისაგან, გლეხობისა და წი- ტიამარებს მიწაში. როცა მას საფ- ლავში აგდებდენ, ის გაპყიოროდა ჩევნი რამ შევებრივების კომიტიზმის „~“. ხუ ლან-ჩის ხმა დასაწყისში დაყ- ულუსბრუკილო მაყურებელს ხუ ლან-ჩის სახე. მაგრამ ეს პირველი შთაბეჭილება მცდარია. ი ხუ ლან-ჩი სიმტკიცით დადგა მიკრო- ლან-ჩი სიმტკიცით დადგა მიკრო- ფონთან, დამზირილ ხელით წითელ ფრონტულად მიესალმა აუდიტო- რების წითელი არმა შეექსელზე; იქ ჩი- ხეთის წითელი არმა შეექსელზე იგერიებს იმპერიალისტების და ჩინ კაი-შა კონტრრევოლუცი- ურ შემოტევებს, ამ ბრძოლაში აქტიურ მონაზილობას ლებულო- ბენ რევოლუციონები, მწერლები, რისთვისაც მათ აწამებენ ჯალა- თები, მათ წიგნებს კი ცეცხლში სწავენ.

შე ამას ვამბობ არა გიმისათვის, რომ თქვენ აქვთ საწავლი ჩინე- ლებით უკერის მის ნალევლმო- რეულ სახეს. ხუ ლან ჩილაპარაკობს ახალი კაი-ბაი-ასი ზე, ამით გამოცხად გადავადა. ახალი კაი, როცა ის ცოცხლით დამა- ლი ბუნებრივ შემოტევებს, მისი ხმისხანდ გაისმის. ი, მან გამ წარებით შესროლა ხელები ჰა- ერში, თითქოს ის თვითონ იყოს ცოც- ლიც დამარტული და სურს ამოვარდეს.

აუდიტორია დაჭიმულის ყურა- დლებით უკერის მის ნალევლმო- რეულ სახეს. ხუ ლან ჩილაპარაკობს არამედ მოხარული ვარ, რომ დაივესტარ კულ- დურებით უკიდურესი გადიხარი და ეს გებაა.

აქ განმეონებლობის ყოველ- განთა მეტაფიზიკური გაღმერთება, გვარი გზები დახულია. ბატონ- ადამიანი. აქ ხელის სახე. მაგრამ ეს პირველი კაი-ბაი-ასი ზე, ამიტაცა, რომ ხელისგული ტა- ლიცით დადგენილი და დამისკედეს; და გაბედულად დაიწყო:

აქ განმეონებლობის ყოველ- განთა მეტაფიზიკური გაღმერთება, გვარი გზები დახულია. ბატონ- ადამიანი. აქ ხელის სახე. მაგრამ ეს პირველი კაი-ბაი-ასი ზე, ამიტაცა, რომ ხელისგული ტა- ლიცით დადგენილი და დამისკედეს; და გაბედულად დაიწყო:

აქ განმეონებლობის ყოველ- განთა მეტაფიზიკური გაღმერთება, გვარი გზები დახულია. ბატონ- ადამიანი. აქ ხელის სახე. მაგრამ ეს პირველი კაი-ბაი-ასი ზე, ამიტაცა, რომ ხელისგული ტა- ლიცით დადგენილი და დამისკედეს; და გაბედულად დაიწყო:

აქ განმეონებლობის ყოველ- განთა მეტაფიზიკური გაღმერთება, გვარი გზები დახულია. ბატონ- ადამიანი. აქ ხელის სახე. მაგრამ ეს პირველი კაი-ბაი-ასი ზე, ამიტაცა, რომ ხელისგული ტა- ლიცით დადგენილი და დამისკედეს; და გაბედულად დაიწყო:

აქ განმეონებლობის ყოველ- განთა მეტაფიზიკური გაღმერთება, გვარი გზები დახულია. ბატონ- ადამიანი. აქ ხელის სახე. მაგრამ ეს პირველი კაი-ბაი-ასი ზე, ამიტაცა, რომ ხელისგული ტა- ლიცით დადგენილი და დამისკედეს; და გაბედულად დაიწყო:

აქ განმეონებლობის ყოველ- განთა მეტაფიზიკური გაღმერთება, გვარი გზები დახულია. ბატონ- ადამიანი. აქ ხელის სახე. მაგრამ ეს პირველი კაი-ბაი-ასი ზე, ამიტაცა, რომ ხელისგული ტა- ლიცით დადგენილი და დამისკედეს; და გაბედულად დაიწყო:

აქ განმეონებლობის ყოველ- განთა მეტაფიზიკური გაღმერთება, გვარი გზები დახულია. ბატონ- ადამიანი. აქ ხელის სახე. მაგრამ ეს პირველი კაი-ბაი-ასი ზე, ამიტაცა, რომ ხელისგული ტა- ლიცით დადგენილი და დამისკედეს; და გაბედულად დაიწყო:

აქ განმეონებლობის ყოველ- განთა მეტაფიზიკური გაღმერთება, გვარი გზები დახულია. ბატონ- ადამიანი. აქ ხელის სახე. მაგრამ ეს პირველი კაი-ბაი-ასი ზე, ამიტაცა, რომ ხელისგული ტა- ლიცით დადგენილი და დამისკედეს; და გაბედულად დაიწყო:

აქ განმეონებლობის ყოველ- განთა მეტაფიზიკური გაღმერთება, გვარი გზები დახულია. ბატონ- ადამიანი. აქ ხელის სახე. მაგრამ ეს პირველი კაი-ბაი-ასი ზე, ამიტაცა, რომ ხელისგული ტა- ლიცით დადგენილი და დამის

ჩართველი მფარდები საბაზოთა
რეპუბლიკაში ს ხედი

შუალა „ლიტერატურის სოცელ-
განიკი“ მახლობელ ნომრებიდან იწყებს
საპროფ. მოქმედ რესუბლიკების მხატ-
ვრულ ნაწარმოებთა ბეჭდებას. მწერალთა
კავშირი ამ მინით სხენებულ ურალს
სისტემატურად გაუვარის ქართულ-
შის თავგადასავლის“ წაკითხვას. თარ-
გმანი ფრანგული გამოცემებს და
გადასათარგმნ ავტორთა სარეკომენდა-
ციონ სია.

შეკაირის სახელმიწოდებელი გამო-
ცელობაში შეიტანა თავის 1935 წლის
საგამოცემო გეგმაში ქართული მწერ-
ლობის გამოცემა უკრაინულ ენაზე. მუ-
შავდება გადასათარგმნ ავტორთა სია.

„ზაგის“ განხაზული აქვთ გამოსცემა
1935 წლის განმავლობაში რუსულ ენაზე
შემდეგი კლასიკები: საბა სულხან
ორბელიანის „სიბრძნე სიცრუისა“,
ნა ბარათა შვილის პოვემა და ლექ-
სები, დ. გურაში ვილის „ქაცავა
მწერმასი“, ე. ნინო შვილის „ჯანყი
გურიაში“, ალ. ყაზბეგის „ელია“,
„ელგუჯა“ და „ციია“, ილია ჭავ-
ჭავაძის „უკა ყაზალი“ ჭ. ლომ-
თა თირის მოთხოვნათა კრებული და
ხალხური ზღაპრები.

თანამდებობა მფარდებილი იმა-
ვე გამოცემლობის მიერ დაიბაჭდება
ერთი ა - ხ - ხ ტარიას — ქართ-
ული მითხოვები, დემნა შენ გ - ლ-
ლიას — მოთხოვები, კონსტან-
ტინე ლორთ ქიფანის — მოთხ-
ოვები: „პირველი დედა“, „მებეი“,
რომანი „ძირს სიმინდის რესუბლიკას“
მეორე ნაწილი და სხვა. პან. ჩიკ-
ვაძის „ნაბარები“ (რომანი), ე. პო-
ლუ მორდვინოვის „ილიქებენ მოვ-
ბი“, ტიციან ტაბინის — პოლემი:
„რიონი პორტი“ და ს. კონსტან-
ტინე გამსახურ დიას რომანი
„მოგარის მოტაცება“, ბორის ჩერ-
ის „დღეები“ და სხვ.

ამასთავავ ზაგის გამოსცემს სა-
ბავშო დასიურ ლიტერატურას.

დეკემბერში მოსკოვს რადიო-გადაცე-
მის სადგური მართავს ქართულ ლიტ-
ერარისადმი მიღებილ რადიო-გადა-

ცემის გრანატის შემდების დასამუშავებლად
მიღლინებულია ზუგდიდის და ფოთის
რაიონში.

მუსიკა

ხალხური სიმღერების კანონული
(500-600 გვ.) უკვე დასახელდა გადაცე-
მული. შეგ მათავს ბულია სა. არტი-
ტის კომპოზიტორ დ. არა ყველის
დის, შ. მ შველი იდის, გრ. კოკელ-
ის, გ. ჩ ჩ ი კ ა რ ი ს. მ შ გ რ ე ლ
ის, შ. ა ს ლ ა ნ შ ვ ი ლ ი ს ა და ს ხ ვ ე
ბის მიერ შეგროვილი ჩეგნი ქვეყნის სხვა-
დასხვა კუთხის ხალხური სიმღერები.

დაკამბერში ჩეგნი კომპოზიტორები
მოსკოვში გამართვენ კონცერტებს, რო-
მელიც რადიოთა გადაცემა მოფლს კავ-
შირს, ასეთივე კონცერტები (ორი) გამ-
ართება ლენინგრადში.

საგავრო მუსიკისა და ხალხურის სიმღერები
ცეცია (კომპოზიტორთა კავშირთან მი-
ზნად ისახავს გამოსცემს სასკოლო სიმღე-
რების კრებული). განუზომელად დიდია
ასეთი კრებულის საჭიროება, რადგან
საღალებში სიმღერების მასწავლებლები
შემტევს შემოქმედებაში თვითონვე თხავეები
სიმღერები, ამიტომ ზოგჯერ ამ საჭირო
ჩატირის ხალხური. კრებულში მოთავსე-
ბული იქნება კომპოზიტორების რ. გ ა-
ბიჩიაძის, ალ. ბუკიას, ვ. ცაგარ-
ევიშვილის და ნა. შარაბიძის სიმღერები.

სამხედრო თავდაციითი მუსიკა-
ლური სეცია ჩამოყალიბდა კომპო-
ზიტორთა კავშირთან. სექცია კავშირს
იქნიება სამხედრო ნაწილების მუსიკა-
ლურ ჯგუფებთან.

ზედგნილია და ახლო მომავალში გა-
მოვა სამხედრო თავდაციით სიმღერების
კრებული. ამ კრებულში შევა 9 სიმღე-
რა ახალგაზრდა კომპოზიტორების: ალ.
ბუკიასი, გრ. კოკელის ა. ც ა რ ე ი
შევაძის.

ამასთავავ ზაგის გამოსცემს სა-
ბავშო დასიურ ლიტერატურას.

დეკემბერში მოსკოვს რადიო-გადაცე-
მის სადგური მართავს ქართულ ლიტ-
ერარისადმი მიღებილ რადიო-გადა-

ცემას.

სამხედრო თავდაციითი მუსიკა-
ლური სეცია ჩამოყალიბდა კომპო-
ზიტორთა კავშირთან. სექცია კავშირს
იქნიება სამხედრო ნაწილების მუსიკა-
ლურ ჯგუფებთან.

ზედგნილია და ახლო მომავალში გა-
მოვა სამხედრო თავდაციით სიმღერების
კრებული. ამ კრებულში შევა 9 სიმღე-
რა ახალგაზრდა კომპოზიტორების: ალ.
ბუკიასი, გრ. კოკელის ა. ც ა რ ე ი
შევაძის.

ამასთავავ ზაგის გამოსცემს სა-
ბავშო დასიურ ლიტერატურას.

დეკემბერში მოსკოვს რადიო-გადაცე-
მის სადგური მართავს ქართულ ლიტ-
ერარისადმი მიღებილ რადიო-გადა-

ცემას.

სამხედრო თავდაციითი მუსიკა-
ლური სეცია ჩამოყალიბდა კომპო-
ზიტორთა კავშირთან. სექცია კავშირს
იქნიება სამხედრო ნაწილების მუსიკა-
ლურ ჯგუფებთან.

ზედგნილია და ახლო მომავალში გა-
მოვა სამხედრო თავდაციით სიმღერების
კრებული. ამ კრებულში შევა 9 სიმღე-
რა ახალგაზრდა კომპოზიტორების: ალ.
ბუკიასი, გრ. კოკელის ა. ც ა რ ე ი
შევაძის.

ამასთავავ ზაგის გამოსცემს სა-
ბავშო დასიურ ლიტერატურას.

დეკემბერში მოსკოვს რადიო-გადაცე-
მის სადგური მართავს ქართულ ლიტ-
ერარისადმი მიღებილ რადიო-გადა-

ცემას.

სამხედრო თავდაციითი მუსიკა-
ლური სეცია ჩამოყალიბდა კომპო-
ზიტორთა კავშირთან. სექცია კავშირს
იქნიება სამხედრო ნაწილების მუსიკა-
ლურ ჯგუფებთან.

ზედგნილია და ახლო მომავალში გა-
მოვა სამხედრო თავდაციით სიმღერების
კრებული. ამ კრებულში შევა 9 სიმღე-
რა ახალგაზრდა კომპოზიტორების: ალ.
ბუკიასი, გრ. კოკელის ა. ც ა რ ე ი
შევაძის.

ამასთავავ ზაგის გამოსცემს სა-
ბავშო დასიურ ლიტერატურას.

დეკემბერში მოსკოვს რადიო-გადაცე-
მის სადგური მართავს ქართულ ლიტ-
ერარისადმი მიღებილ რადიო-გადა-

ცემას.

სამხედრო თავდაციითი მუსიკა-
ლური სეცია ჩამოყალიბდა კომპო-
ზიტორთა კავშირთან. სექცია კავშირს
იქნიება სამხედრო ნაწილების მუსიკა-
ლურ ჯგუფებთან.

ზედგნილია და ახლო მომავალში გა-
მოვა სამხედრო თავდაციით სიმღერების
კრებული. ამ კრებულში შევა 9 სიმღე-
რა ახალგაზრდა კომპოზიტორების: ალ.
ბუკიასი, გრ. კოკელის ა. ც ა რ ე ი
შევაძის.

ამასთავავ ზაგის გამოსცემს სა-
ბავშო დასიურ ლიტერატურას.

დეკემბერში მოსკოვს რადიო-გადაცე-
მის სადგური მართავს ქართულ ლიტ-
ერარისადმი მიღებილ რადიო-გადა-

ცემას.

სამხედრო თავდაციითი მუსიკა-
ლური სეცია ჩამოყალიბდა კომპო-
ზიტორთა კავშირთან. სექცია კავშირს
იქნიება სამხედრო ნაწილების მუსიკა-
ლურ ჯგუფებთან.

ზედგნილია და ახლო მომავალში გა-
მოვა სამხედრო თავდაციით სიმღერების
კრებული. ამ კრებულში შევა 9 სიმღე-
რა ახალგაზრდა კომპოზიტორების: ალ.
ბუკიასი, გრ. კოკელის ა. ც ა რ ე ი
შევაძის.

ამასთავავ ზაგის გამოსცემს სა-
ბავშო დასიურ ლიტერატურას.

დეკემბერში მოსკოვს რადიო-გადაცე-
მის სადგური მართავს ქართულ ლიტ-
ერარისადმი მიღებილ რადიო-გადა-

ცემას.

სამხედრო თავდაციითი მუსიკა-
ლური სეცია ჩამოყალიბდა კომპო-
ზიტორთა კავშირთან. სექცია კავშირს
იქნიება სამხედრო ნაწილების მუსიკა-
ლურ ჯგუფებთან.

ზედგნილია და ახლო მომავალში გა-
მოვა სამხედრო თავდაციით სიმღერების
კრებული. ამ კრებულში შევა 9 სიმღე-
რა ახალგაზრდა კომპოზიტორების: ალ.
ბუკიასი, გრ. კოკელის ა. ც ა რ ე ი
შევაძის.

ამასთავავ ზაგის გამოსცემს სა-
ბავშო დასიურ ლიტერატურას.

დეკემბერში მოსკოვს რადიო-გადაცე-
მის სადგური მართავს ქართულ ლიტ-
ერარისადმი მიღებილ რადიო-გადა-

ცემას.

სამხედრო თავდაციითი მუსიკა-
ლური სეცია ჩამოყალიბდა კომპო-
ზიტორთა კავშ